

[Bernhard Baunsgaard]

straffe, altså at vi anvender den, hvor vi tidligere har anvendt fængsel. Det er meget tilfredsstillende for os.

Når der fra venstres side foreslås, at vi skulle anvende den i tilfælde, hvor vi hidtil har anvendt tiltalefraval, er jeg følgelig helt uenig. Det kan ikke være rimeligt, at vi ved at indføre samfundstjenesten skærper vore strafsanktioner. Vi må bruge den på områder, hvor vi nu bruger et middel, om hvilket vi kun kan sige noget dårligt.

I de betragtninger, ministeren i øvrigt har gjort sig om samfundstjenesten, er der henvist til, at denne sanktion skal idømmes efter en vurdering af personen. Det er klart, at man må have et tilsagn fra vedkommende, og at vedkommende må opfatte samfundstjeneste som en sanktion fra samfundets side, fordi man har overtrådt de vedtagne regler. Men vi må passe på ikke at falde i den grøft, at vi indfører samfundstjeneste og det er noget, vi anvender på de pæne folks børn eller unge, mens folk fra Vesterbro stadig væk skal puttes i fængsel. Jeg tror, det er nødvendigt, at dette understreges.

Det er klart, som ministeren har forudsat – og så vidt jeg forstår også overholdt – at der skal gennemføres forhandlinger med arbejdsmarkedets parter, før systemet indføres, og at der skal være forhandlinger med myndighederne. Der har været lidt avispolemik om det. Det er så indlysende, at jeg ikke skal bruge mere tid på det.

Der er en anden ting, jeg vil advare imod. Ministeren anfører, at i England har man haft gode erfaringer med samfundstjenesten. Jeg advarer imod, at vi lægger så forfærdelig megen vægt på, at det virker godt i England. Vi må jo huske på, at dér har man en ganske anden tradition for anvendelse af frivillig arbejdskraft eller frivillig indsats på en række områder, hvor det ikke er godkendt i Danmark. Det er meget almindeligt at bruge frivillig indsats i England i sociale forhold. Vi kan huske, at da man forsøgte herhjemme med frivillig indsats dér, så reagerede de pågældendes organisation. Det var et hjem for ældre, hvor der var nogle mennesker, der mødte op. Organisationen for dem, der var ansat, greb ind og sagde, at dermed blev der taget arbejde fra dem. Det er nok en ting, vi skal passe på, når vi vil sammenligne med andre lande.

175 Ft

Dette skal ikke forhindre det, som jeg sagde til indledning: at den radikale gruppe er overordentlig tilfreds med, at vi forsøger med samfundstjeneste, og er overordentlig tilfreds med, at den skal bruges i tilfælde, hvor vi hidtil har brugt egentlig frihedsstraf. Men vi må altså passe på, at den ikke får en social ubalance.

Det næste spørgsmål er, hvem der skal træffe bestemmelse om den. Her siger ministeren i sin redegørelse, at den nærmere fastlæggelse af anvendelsesområdet vil henhøre under domstolene, og i det hele taget siger ministeren adskillige gange, at det må være domstolene, der bestemmer. Det svarer til straffelovrådets indstilling.

Vi har jo tidligere drøftet betingelserne for at få indført samfundstjeneste, og jeg vil gerne have lov til at citere, hvad jeg sagde i sin tid, den 6. november 1980, om dette. Der blev af justitsministeren henvist til, at folketingets retsudvalg kunne se på det, og hertil bemærker jeg (folketingets forhandlinger 1980-81, sp. 1733), at

»... det ikke er udvalget og ikke ministeren, der skal træffe beslutning om, hvordan dette forsøg skal forme sig, men at det er folketinget«.

Jeg vil gerne bringe dette citat frem, for det er fortsat min opfattelse, at de nærmere regler for, hvordan samfundstjenesten skal ske, også i forsøgstiden, på en eller anden måde bør fastsættes af folketinget. Jeg lægger i den forbindelse megen, megen vægt på, at identiske overtrædelser kan medføre brug af samfundstjenesten, og at den bliver brugt på det.

I forsøgsperioden er jeg overordentlig tilfreds med at man ikke, som det oprindeligt var meningen, indskrænker sig til alene at gøre forsøg i Københavnsområdet, men at man tager et område som Nordjylland med.

Det er sagt fra andre heroppe, men jeg vil gerne understrege det: for at vi kan få noget ud af dette forsøg og få det rigtigt anvendt, er det efter min mening helt ubetinget nødvendigt, at der sættes en undersøgelse i gang over, hvad der egentlig sker med samfundstjenesten. Ellers har vi jo ingen mulighed for at vurdere forsøget bagefter.

Inge Krogh (KrF):